

Діти мої, лебедята

О. Свистун

А. Гапонюк

Doloroso



1. "Ді_ ти мо_ ї, ле_ бе_ дя_ та, ско_ ро від вас від_ ле_ чу, -
2. Хай вас о_ то_ чу_ є ми_ лість, в Бо_ жі вни_ кай_ те сло_ ва,
3. "Кри_ ла мо_ ї вже вто_ ми_ лись, кли_ чуть ме_ не в не_ бе_ са,



пла_ че ле_ бід_ ко_ ю ма_ ти. - Ви ж не пе_ чаль_ тесь, про_ шу.
я по_ всяк_ ден_ но про_ си_ ла щас_ тя і до_ лі для вас.
піс_ ню сво_ ю ле_ бе_ ди_ ну я вже спі_ ва_ ти_ му там".

Приспів.



Я вас ко_ ха_ ла, рос_ ти_ ла, вчи_ ла лю_ бо_ ві, доб_ ра,
Бла_ гос_ лов_ ля_ ла між лю_ ди ва_ ші до_ ро_ ги, стеж_ ки".
Гля_ ну_ ла ма_ ти - ле_ бід_ ка на ле_ бе_ дя_ ток сво_ їх



та зем_ лю ли_ ши_ ти, лю_ бі, ме_ ні вже по_ ра.
"Ма_ ту_ сень_ ко лю_ ба, нас по_ че_ кай, не ле_ ти".
й зле_ ті_ ла на_ ві_ ки в слав_ ні не_ бес_ ні кра_ ї.